

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Filozofická fakulta

Ústav věd o umění a kultuře

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Autor práce a studijní obor: Veronika Králíková, LHSn

Název práce: **MAGICKÝ SVĚT G. G. MÁRQUEZE**

Oponentka práce: Mgr. Vera Kaplická Yakimova, Ph.D.

Slovní vyjádření, náměty a otázky k obhajobě:

Diplomová práce Veroniky Králíkové se věnuje dílu Gabriela Garcii Márqueze a jeho zařazení do magického realismu. Záměrně nepíšu do žánru či směru „magického realismu“, jelikož to je pochopitelně jedna ze zásadních otázek diplomové práce. Autorka si za cíl stanovila nejen „vyřešit“ tento žánrový problém, ale i analyzovat Márquezova díla z hlediska teorie možných světů a přidává k textu i kapitulu, kterou bychom mohli označit jako kulturologickou. Práce je psána kultivovaným jazykem s přiměřeným množstvím odborné literatury a s citem při analýzách konkrétních literárních textů.

Z již zmíněného popisu obsahu diplomové práce je evidentní, že si Králíková postavila mnoho cílů, které jsou různorodé a hned na první pohled vypadají jako těžce splnitelné. Bohužel dle mého názoru se autorka nedokázala ubránit tíže množství témat a její práce nemá jasný příběh, který by dovedla k určité pointě. Diplomová práce trpí tím, že se autorka chce věnovat množství různých problémů, a tak je musí řešit v rychlosti, neubrání se opakování téhož či naopak připustí metodologické nesrovnalosti.

První velké téma, které je čtenáři nabízeno je téma magického realismu. Je to téma lákavé a důležité, ale autorka nedokázala vytěžit naplno možnosti, které nabízí. Králíková je obeznámená se základními texty v češtině, které se tomuto tématu věnují, ale není schopná je vzájemně komparovat či konfrontovat. Nakonec si vybírá jeden konkrétní přístup, toto rozhodnutí ale dělá mimochodem, v poznámce pod čarou. Bylo by zajímavé se zamyslet nad tím, zda je opravdu magický realismus dnes žánrem, nebo stylem, nebo směrem, jak ho občas autorka nazývá? Jaká byla funkce označování daného literárního textu jako patřící do této kategorie v době prvních evropských (!) recepcí Márquezových děl a jaká je funkce tohoto označení dnes? Proč byla odmítána v některých kulturních kontextech, a naopak v jiných nadužívána? Jaký vliv na pojmání magického realismu mají díla Harukiho Murakamiho, nebo Salmana Rushdieho? Nebo Michala Ajvaze a Jáchyma Topola?

V další části diplomové práce se dozvíme základní pojmy a teoretické přístupy k teorii fikčních světů, ale i zde se setkáme se stejnými problémy. Autorka se chce zmínit o všech textech a tématech, o kterých má povědomí a tím se text stává nepřehledným a nesourodým. Na konci

teoretických kapitol tak nemáme jasnou definici toho, co bude Králíková dál v konkrétních textech sledovat. Odráží se to logicky i na interpretačních částech práce, kde autorka téměř rezignuje na pojmy, které dříve zkoumala a přechází do motivické interpretace Márquezova díla. Tato interpretace je kvalitní a poctivá, není však pokračováním teoretického základu. Místy se dokonce zdá, že interpretace vycházejí z úplně jiného zdroje, a to z biografických a autobiografických děl o životě Márqueze. Tím, že autorka pořád střídá jednotlivá díla a rozebírá je samostatně, točí se často v kruhu a sama musí neustále upozorňovat na to, že daný jev již byl výše zmíněn, nebo naopak bude o něm řeč později. Tyto upozornění autorka mnohdy vkládá do poznámek pod čarou, které používá velice nestandardním způsobem. Celkově v základním textu bez úvodu a závěru, tj. na rozloze mezi stranou 12 a 64, což činí 52 stran, autorka použila 266 poznámek pod čarou. Jako příklad jejich použití jsem namátkou vybrala s. 34, ale je to jev, který doprovází celou práci, téměř na každé straně:

„¹¹⁷ Viz kapitolu o fikci.

¹¹⁸ Zde opominu splývání charakterů apod. – tyto jevy již byly analyzovány v předchozí kapitole.

¹¹⁹ Tato situace mi evokuje popis postavy Švejka – ten je tvořen především svou mluvou a nikoli fyzickými rysy. Jeho osobu fakticky nelze zkonstruovat po fyzické stránce z uvedených údajů v knize. Mnohdy je tam připodobňován k Haškovi, respektive ilustrátor tak Švejka zpodobnil.

¹²⁰ V Márquezově díle se objevují existenciální témata. Jedním z děl, která by mohla jít příkladem je dílo *Zpověď trosečníka*. Muž tráví dny ve člunu unášen mořem, potácí se mezi životem a smrtí a jeho život je i silným balancováním myšlenkovým. Opět název nese nosné téma díla – *Zpověď trosečníka* – zpověď komu, jeho existence je ve vyhrocenou situaci osamocená.“

Autorka sama neustále svůj hlavní text obaluje množstvím odboček a dovysvětlení, které výrazně ruší čtení. Někdy jsou úplně zbytečné, někdy mohly být jednoduše přidány k samotnému hlavnímu textu, někdy by si zasloužily další rozvinutí na samostatném prostoru. Poslední kapitola znovu potvrzuje stejný symptom roztěkanosti. Tím, že se snaží narychlo představit další pohled na Marquezovo dílo, tentokrát z kulturologické perspektivy, je autorka nucena shrnout dějiny Latinské Ameriky prakticky na jedné straně.

Celkově musím práci Veroniky Králíkové hodnotit jako promarněnou možnost. Zápal autorky pro téma a její interpretační schopnosti jsou jednoznačně chvályhodné. Velká touha sdělit mnoho a nahlédnout do vícero kontextů ale kazí dojem z jinak pečlivých analýz. Přese všeho diplomovou práci jednoznačně doporučuji k obhajobě a z důvodů výše zmíněných ji navrhuji hodnotit jako velmi dobrou.

Navrhovaná klasifikace: velmi dobře

.....
podpis oponenta práce

V Českých Budějovicích dne 20. srpna 2020

Stupeň klasifikace:	Výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------